

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: S. S.**, zastoupen JUDr. Lenkou Pavlovou, Ph.D., advokátkou, se sídlem Nad Cihelnou 417/25, Praha 4, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 9. 2007, č. j. 63 Az 134/2006 - 22,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2006, č. j. OAM - 1296/VL - 10 - 20 - 2006. Tím žalovaný zamítl stěžovatelovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného (dále jen „zákon o azylu“).

V odůvodnění kasační stížnosti stěžovatel uplatňuje kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a současně žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Konkrétně uvádí, že soud pochybil, když se ve svém rozhodnutí toliko ztotožnil s úvahami žalovaného o účelovosti podané žádosti, aniž by v průběhu správního řízení byly zhodnoceny všechny skutečnosti stěžovatelem uváděné. Soud se nevypořádal s důvody stěžovatelova vycestování z vlasti ani s důvody, pro něž nepožádal o udělení mezinárodní ochrany bezprostředně po svém příjezdu do České republiky. Soud zejména vůbec nezvážil důvody pro udělení mezinárodní ochrany v podobě stěžovatelovy odlišné sexuální orientace. Stěžovatel se rovněž domnívá, že zamítnutím žádosti jako zjevně nedůvodné bylo porušeno jeho právo na řádné projednání věci, a rozhodnutí žalované je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. Z výše uvedených důvodů navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popřel její oprávněnost, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí tak i rozsudek krajského soudu byly vydány

v souladu s právními předpisy. I nadále setrval na tom, že stěžovatel podal žádost o udělení mezinárodní ochrany s cílem vyhnout se důsledkům správního vyhoštění, přestože mu nic nebránilo v dřívějším podání žádosti. Závěrem navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost.

Z obsahu správního spisu Nejvyšší správní soud především zjistil, že stěžovatel do České republiky přicestoval dne 31. 5. 2006 a po uplynutí platnosti turistického víza pobýval na území republiky neoprávněně. Dne 8. 11. 2006 mu bylo uděleno správní vyhoštění na dobu dvou let, načež dne 16. 11. 2006 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Ke své žádosti uvedl, že po smrti své matky začal podnikat, zadlužil se, ale protože se mu nedařilo, zkrachoval a jeho majetek propadl věřiteli. Jelikož však nesplatil celý dluh, věřitelé mu nadále vyhrožovali, a proto se rozhodl Ukrajinu opustit. Ve vlasti též pociťoval ústrky pro svou odlišnou sexuální orientaci, byl vystaven posměchu spoluobyvatel a měl špatné vztahy s okolním. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podal, aby se tak vyhnul důsledkům správního vyhoštění.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že k problémům se soukromými osobami (věřiteli) na Ukrajině se již mnohokrát v předchozí judikatuře vyslovil, příkladmo lze uvést rozsudek ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, dostupný na www.nssoud.cz.

Pokud jde o podstatu stěžovatelovy argumentace, Nejvyšší správní soud rovněž opakovaně konstatoval, že byla-li žádost o azyl podána až poté, co bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žadatele, a tato žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) (nyní §16 odst. 2) zákona o azylu, nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, dostupný na www.nssoud.cz).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

